

Sandefjord, 7. mai 2013: Vedtak i sak 248-2012.

Klager: NN

Innklaget: Lindorff AS, Postboks 7015, 5020 Bergen.

Saken gjelder: Om kravet er varslet i samsvar med gjeldende regelverk.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder misligholdt kredittavtale med XX.

2. Saksforholdet

Etter manglende betaling av to terminer sendte fordringshaver 23.10.12 girobrevet «Oppsigelse». I brevet var terminene for september og oktober med forfall henholdsvis 15.09 og 15.10 spesifisert. I oppsigelsen het det videre «Vi viser til tidligere påminnelse og kan ikke se å ha mottatt oppgjør for forfalte poster. På grunn av vesentlig mislighold sies med dette kredittavtalen opp til full innfrielse. De gis en frist på 14 dager fra dato av denne oppsigelsen til å rette på forholdet, dvs foreta en á jour betaling av kredittavtalen. Kontakt oss om opplysninger om á jour betaling. Purregebyr blir belastet.» Beløpet på girodelen var summen av de to misligholdte terminene, til sammen kr 6 307.

Grunnet fortsatt manglende betaling sendte fordringshaver 13.11.12 inkassovarsel. I varselet het det «Lånet er i sin helhet forfalt til betaling grunnet vesentlig mislighold som skyldes ubetalte terminer i henhold til oppstillingen over. Hele lånet vil bli oversendt til inkasso dersom ikke forfalte terminer er betalt innen fristen. Inkassoomkostninger kan da påløpe. Ta kontakt med oss ved behov for informasjon om totalt utestående. Purregebyr blir belastet». I oppstillingen var de to misligholdte terminene spesifisert, og «forfalt saldo» var fortsatt kr 6 307, summen av de to forfalte terminene. Girodelen var fylt ut med samme sum.

Da betaling fortsatt ikke var mottatt, ble saken oversendt innklagede for innfordring, og betalingsoppfordring ble sendt 30.11.12. Beløpet på giroen var oppgitt til kr 103 570,57.

Klager klaget til Inkassoklagenemnda 04.12.12. Han anførte at han verken hadde mottatt varsel eller betalingspåminnelse fra XX før de sendte kravet videre til Lindorff. Klager skal ha tatt opp forholdet både med fordringshaver og innklagede, men kravet ble opprettholdt.

Klagen ble oversendt innklagede, som i sitt tilsvarende opprettholdt kravet på inkassosalær, som de viste til at var betalt.

3. Partene anfører

Klager anfører at innklagede har brutt avtalen ved ikke å informere ham med varsel eller påminnelse før kravet ble sendt til inkasso. Han har verken mottatt varsel eller betalingspåminnelse fra XX før de sendte kravet til Lindorff. Klager skal ha tatt opp forholdet med både fordringshaver og innklagede den 04.01.13, der begge skal ha henvist til den andre. Klager ønsker at saken tilbakekalles fra Lindorff til XX, slik at han kan fortsette betjening av lånet som avtalt i 2009.

Innklagede anfører at varslene er betryggende avsendt. Alle varslene er sendt til den samme adressen klager har angitt som sin adresse i klagen. Dersom varslene er kommet bort i posten, er det klagers risiko.

Det anføres videre at grunnlaget for å si opp hele saldoen var til stede og at kravet er korrekt varslet. Bakgrunnen for å si opp hele saldoen var at klager misligholdt to terminer. Klager fikk 14 dager til å rette på forholdet. Da forholdet ikke ble bakt i orden innen fristen, ble kravet sagt opp til full innfrielse. I

inkassovarselet informeres klager om at «Lånet i sin helhet forfalt til betaling grunnet vesentlig mislighold». Videre informeres det om at «Hele lånet vil bli sendt til inkasso dersom forfalte terminer ikke er betalt innen fristen.

Selv om bare ajourføringsbeløpet er angitt i girodelen av inkassovarselet, så omfatter varselet hele det utestående kravet. Klager gis bare en mulighet til å betale et mindre beløp for å unngå inkasso.

I inkassoklagenemnda sak 179-04 uttalte flertallet at fordringshaverne i inkassovarselet må «kunne velge en «mildere» fremgangsmåte enn å kreve hele gjelden betalt for at skyldnere skal unngå inkasso». Det anføres at fremgangsmåten i denne saken er helt i tråd med inkassoklagenemndas avgjørelse i sak 179-04.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 8. april 2013 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 siste ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves dersom kravet ikke er korrekt varslet, jf. inkassoloven § 9, som er den aktuelle bestemmelsen i denne saken.

Nemnda har vurdert fordringshavers inkassovarsel mot gjeldende regelverk.

Det går frem av de fremlagte kopier at så vel oppsigelsen, inkassovarselet som betalingsoppfordringen er sendt til klagers bostedsadresse, og de anses derfor, etter gjeldende rett, som mottatt av klager. Nemnda nøyer seg med å vise til at det av forarbeidene til inkassoloven fremgår at fordringshaver/inkassator plikter å benytte en adresse som det er grunn til å regne med at man vil nå skyldneren på. Når en slik adresse er benyttet, er det klagers risiko at varslene kommer frem.

Innklagede har anført at selv om bare de forfalte terminene er oppgitt i fordringshavers inkassovarsel, må varslet anses for å omfatte hele lånet, idet meningen bare er å gi skyldneren en mulighet for å betale et mindre beløp for å unngå inkasso.

Inkassoklagenemnda har i tidligere avgjørelser akseptert såkalt «betinget oppsigelse», det vil si at det, til tross for at hele kravet er lovlig brakt til forfall, åpnes for at klager likevel kan unngå inkasso ved å betale de opprinnelig forfalte terminbeløpene.

Inkassovarselet er imidlertid i dette tilfellet forhåndsutfylt med et lavere beløp både i varseldelen og i girodelen enn totalsaldo, som er det oppsagte kravet. Nemnda finner således at fordringshaver ved å trykke minstebeløpet på begge steder i inkassovarselet ikke følger opp sin egen oppsigelse, noe som er egnet til å skape uklarhet om hvilket krav som er brakt til forfall og hvilket beløp klager er skyldig. Inkassoloven § 9 inneholder ikke noe krav om at kravet skal oppgis, men hensikten med et inkassovarsel er å påvirke skyldneren til å betale. Det vil derfor være i fordringshaverens interesse å gi en oppstilling over kravet. Om inkassovarselet har en slik oppstilling, noe som er tilfellet i denne saken, må det etter nemndas oppfatning legges til grunn at totalt oppsagt krav må oppgis. Det er det totale kravet som vil bli oversendt til inkasso og som vil danne grunnlag blant annet for beregning av salær. Nemnda har i sin praksis derfor lagt til grunn at hele det oppsagte kravet må fremgå av varselet. Justisdepartementet har i forarbeidene til inkassoloven uttalt at varselet skal være klart og utvetydig, noe nemnda mener ikke er oppfylt i det fremlagte varselet. Det oppfylder således ikke kravet til et lovlig inkassovarsel.

Nemnda er etter dette kommet til at kravet ikke er varslet i tråd med inkassoloven § 9 slik at klagers erstatningsplikt for de utenrettslige inkassoomkostningene er bortfalt etter lovens § 17 fjerde ledd.

Klagen har etter dette ført fram og klageren plikter ikke å betale inkassoomkostninger.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak

Klager gis medhold. Innbetalte inkassokostnader pliktes tilbakebetalt.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda